

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/22406,Borowczyk-Czeslaw-Feliks.html>
2022-08-18, 22:27

Borowczyk Czesław Feliks

Miejsce urodzenia Wrocław

Czesław Feliks Borowczyk, ur. 30 V 1950 we Wrocławiu.
Ukończył Technikum Żegluga Śródlądowej tamże (1969).

Data urodzenia 30-05-1950

1977 w ZSMP.

1969–1970 mechanik-nawigator w Przedsiębiorstwie Państwowym Żegluga na Odrze Zarząd Techniczny Wydz. Floty w Kędzierzynie-Koźlu Oddział we Wrocławiu, 1970–1973 mechanik we Wrocławskiej Stoczni Rzecznej, 1973–1984 monter maszyn elektrycznych w Dolnośląskich Zakładach Wytwórczych Maszyn Elektrycznych Dolmel we Wrocławiu.

24–26 VII, 28–30 VII i 27 VIII – 1 IX 1980 współorganizator i uczestnik strajków w zakładzie. Od IX w „S”; członek Komitetu Założycielskiego, organizator związku na Wydz. W-2, od XII 1980 przew. Koła Wydz., od 6 I 1981 członek Zakładowej Komisji Rewizyjnej.

14–15 XII 1981 uczestnik strajku w zakładzie, po pacyfikacji zatrzymany. I 1982 – 1986 (mimo zwolnienia z pracy w 1984) członek TKZ w Dolmelu, III 1983 – II 1984 przew. 15 V 1982 internowany, przetrzymywany w Ośrodku Odosobnienia w Grodkowie, 3 VII zwolniony. W 1982 na wezwanie RKS Dolny Śląsk i TKK uczestnik krótkich strajków w zakładzie. 1983–1984 autor (ps. Mateusz), drukarz podziemnego zakładowego pisma „Odrodzenie”. 1982–1989 kolporter we wrocławskich zakładach (Państwowa Fabryka Wagonów Pafawag, Zakłady Zmechanizowanego Sprzętu Domowego Polar, Zakłady Hutniczo-Przetwórcze Metali Nieżelaznych Hutmen, Fabryka Automatów Tokarskich) i we Wrocławiu ulotek i podziemnych pism m.in. „Odrodzenie”, „Z Dnia na Dzień” i „Solidarność Walcząca”, od 1988 „Nowa Lewica”, „Nasz Przegląd”. 12 II 1984 aresztowany, osadzony w AŚ we Wrocławiu, 2 VIII zwolniony; VIII 1984 zwolniony z pracy; 7 VIII 1984 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia umorzył

postępowanie na mocy amnestii. 1984–1988 współpracownik Arcybiskupiego Komitetu Charytatywnego we Wrocławiu. 1985–1988 konserwator sprzętu gaśniczego w Przedsiębiorstwie Handlowo-Towarowym Supon tamże. 1986–1989 nieformalny, jawny przedstawiciel TKZ w Dolmelu wobec załogi i dyrekcji oraz ponadzakładowych struktur „S”. W XI 1987 współzałożyciel PPS, członek CKW, od VI 1988 po rozłamie we frakcji „młodych”, od XII 1988 w PPS-Rewolucja Demokratyczna, od XII 1989 w Radzie Naczelnej. 1988–1990 autor i redaktor podziemnych pism „Nowa Lewica” i „Nasz Przegląd”. 1987–1989 współorganizator i uczestnik manifestacji, m.in. 31 VIII 1987 wiecu przed Polarem, 1 II 1988 pikietę przed ambasadą Rumunii w Warszawie, m.in. 13 XII 1988 i 1 V 1989 manifestacji ulicznych we Wrocławiu. 1982–1989 wielokrotnie zatrzymywany, karany grzywnami przez kolegium ds. wykroczeń. 5 V 1988 podjął próbę wywołania strajku w Dolmelu, 6 V 1988 aresztowany, osadzony w AŚ we Wrocławiu, 24 VI zwolniony, 23 VIII ponownie aresztowany, osadzony w AŚ tamże, 3 X skazany przez Sąd Rejonowy dla Dzielnicy Wrocławia-Fabrycznej na 1,5 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu. 1988–1991 na rencie.

27–29 X 1990 uczestnik XXV Kongresu PPS w Warszawie, wiceprzew. CKW; z działalności w PPS wycofał się w poł. l. 90. 1991–2002 własna działalność gospodarcza. Od 2004 na emigracji w Szwecji (pracownik budowlany).

Odnaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2012).

14 XII 1982 – 10 IX 1983 rozpracowywany przez Wydz. V KW MO/WUSW we Wrocławiu w ramach KE krypt. Dragon; 10 IX 1983 – 27 XII 1989 przez Wydz. V/WOG WUSW w ramach SOR krypt. Serwis; 25 XI 1987 – 4 VI 1990 przez Wydz. III/WOKPP w ramach SOR krypt. Elipsa.

Piotr Cichoracki|Kamil Dworaczek

[Region Dolny Śląsk, Wrocław](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)